

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
nová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Ijedt emberek.

Pécs, 1898. szept. 26.

Nagyon sok az ijedt ember most a kormánypárton; vagy talán valamennyi az? A sajtójuk erőlködése, ide-oda kapkodása legalább ezt a benyomást kelti a szemlélőben. Bántja őket a rossz lelkiismeret; tudják, hogy a gazdasági közösséget úgy, mint azt az ő dicsőített, örök időkre változhatatlannak hirdetett kiegyezési törvényük előírja, továbbra is megcsinálni nem lehet, de tudják azt is, hogy Bánffy azért mégis meg fogja csinálni, legalább mesterkedik azon, hogy megcsinálja s őket kényszeríteni fogja, hogy ebben segítségére legyenek.

Még a kormánypárt köreiben sem hisz senki Bánffy bárónak, aki a kiegyezési javaslatoknak parlamenti elfogadását várja Ausztriától, csak a mi helyi kormánypárti lapunk, a „Pécsi Napló“ áll rendületlenül Bánffy mellett és hirdeti, hogy még nem bizonyos, vajjon az osztrák pártok a megegyezés elé mesterségesen készített akadályokat a döntő percben tényleg utjába is gördítik-e a kiegyezés parlamenti tárgyalásának.

A többi mind kétségtelennek tartja, hogy a kiegyezésből Ausztriában alkotmányosan hozott törvény nem lesz soha s azért rossz lelkiismeretük megsugja, hogy

bizonyosan bekövetkezik a nagy fölfordulás a magyar parlamentben is, mert Bánffy erőltetni fogja a gazdasági közösséget a Deák Ferenc törvényének feltételei ellenére is, ezt pedig az egész ellenzék — török-szakad — meg fogja akadályozni.

Egyszerre más hangnemből zeng az egész kormánypárti kórus, mintha csak kommandóra szólna. Még tavaly, sőt az idén is azt hangoztatták, hogy a provizorium elég időt enged az osztrák szenvedélyességnek a megcsinálásra s a rendes időre okvetlenül elfogadják annak rendje és módja szerint a kiegyezési javaslatokat, mert jól tudják az osztrákok, hogy a gazdasági közösség csak az ő előnyükre szól, a különválás pedig nálunk csak átmeneti zavarokat, de náluk gazdasági pusztulást idézne föl.

Most, mikor látják, hogy Ausztriában még mindig nem tértek észre s az ottani parlamentnek eszébe sincs a velünk való kiegyezést tárgyalni, egyszerre megváltozott a kormánypárti taktika. Most már Magyarország az, a mely okvetlenül belepusztulna a gazdasági különválásba, s Ausztria az a hatalmas, boldogulásunk minden eszközeit feltétlenül markában tartó ellenfél, a mely közösség megszűnése esetén a saját zsirjába belefulasztaná Magyarországot.

Lám, lám, az ijedt emberek hogyan

felejtik el ma, amit tegnap mondtak. Az „Országos Hírlap“ még az öreg Deák Ferencet is lecitálja talapzatáról, hogy mossa meg a fejét azoknak a csunya ellenzékieknek, akik azt hirdetik, hogy az ő törvénye kötelező, még az ország romlásával is.

Nos, ha az az öreg ur leszállhatna talapzatáról, az a számonkérőszék, a mit tartana, alighanem másként esnék meg, mint azt a Tisza-klikk közlönye elképzeli. Alighanem ott kezdené az öreg ur, a hol elhagyta, mikor ráfordult a nagy „szabadelvű (!) pártra“: az ördög a ti vezértek! Ostort fogna s elkergetné a közügy forumáról azt a kufárhadát, a mely az eddig bölcsnek hirdetett törvényt rögtön az ország romlását fölidézőnek mondja, mihelyt a benne javunkra föntartott jogunknak érvényesülni kellene s teszi ezt csak azért, hogy a hatalom birtokát valahogy kockára ne tegye.

Azt meg kell vallani, hogy nem valami kecsegtető a kilátás a kormány számára egy olyan obstrukcióval szemben, a mely rendületlenül áll a törvény talaján s azokat a fegyvereket használhatja fel a harcban, amelyeket röviddel ezelőtt még maga a kormány forgatott. Minden igyekezete a kormánynak és sajtójának tehát most arra irányul, hogy az eddig semmibe sem vett közvéleményt megnyerje a törvénycsavaró kísérletének s megbontsa azt a fé-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Szeptember.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Ott jártak künn a lombjavesztett erdő-ségben. A tariott bokrok között az őszi nap gyenge fénye bágyadtan játszadozott. Léptenyomon egy-egy hervadt levél esett utjokba a sárguló fák lecsüngő ágairól.

A zörgő, deres fővényen, a szinehagyott pázsiton egyhanguan haladtak előre. Minden lépésök oly kimért, oly csendes volt. Nem beszéltek, a levelzörgésen kívül mi sem zavarta az erdő őszi csendjét.

Egy-egy kiálló gyökérben meg-megbotlott a magába mélyedt pár. Ilyenkor megrezzentek mindaketten. Egy levelel borított fagyökérben megakadt a férfi kardja. Nagyot zörrent az ütés következtében. Bántotta ez is lelkületét: mogorván nyúlt markolata felé, fölemelte a kardot s hóna alá vette. Most már ez sem háborgatta fölízgatott idegzetét.

Szóltanul haladtak, hisz a sárguló lombok, zörgő levelek között oly gyötrelmes az út, oly fájt az őszi költészete. Sejtelemserűtvalat szállong a légben, a haldoklás hangulatát hullatja széjjel.

Az a mesés őszi szellő ott suttog a haldokló verőfény halvány sugarai között. Kering a levegőben, susogva surran el a leány fürtjei mellett s őszi meséket suttog a fülebe.

Haladnak lassan-lassan. Egy fordulónál fölemeli fejét a leány. Közelebb húzódik a nagy katonához. Megszorítja karját s odahajtja fejét széles mellére.

Az őszi táj egyhanguságát itt kis erdei tisztás váltotta föl. A lepergett levelek halmozából hajlott tölgy tövében egy-két pad emelkedik ki s ezek körbe loznak egy roskadozó asztalt.

Szomorú mosoly kél a hallgatag pár ajakán, amint lassan közelednek a tölgyhöz. A hervadt levelek száraz zörgése jelöli utjokat. Megállnak a fa tövében. A katona megilletődve hajtja le fejét, a leány, az odaborul a kis asztal megkopott lapjára. Most már a levelek zörgése se hallatszik, nyomasztó egyhanguság ül a környező tájon. De az erdő suttogó szellője regél. Modern rege. Sok ilyennek volt ő már szemtanuja az életben. Ez is ott kezdődött persze, mint a többi. Illatozó májusban, künn a harmatos erdőben. Ott ébred először tudatára kis szivecskéje nagy titkának a rövid ruhás gyermekleányka. Józan, egészséges szive épp oly félénken dobbant meg először, mikor megpillantotta, mint a többieké. Ő is lelrehúzódott esténként a kastély lépcsőjére. Elvonult ő is a többiektől, hisz úgy félt, hogy megdobbant szivecskéje el találja árulni rejtve őrzött titkát. S hosszú időn át meg tudta őrizni mindenkitől.

De egyszer mégis csak el kellett árulnia. Nem tudott kitérni a felelettel apuskája gyöngéd kérdéseinek. Kegyetlen csapás volt ez a tudat az apai szívnek. De nem tudta meg-

bántani azt a pajzán kis leányt. Még abba is belenyugodott később, ha néha napján meglátogatta a főhadnagy őket, annyira szerette bohó kis leányát. Eleinte csak igen ritkán történt ez meg, de később mind sűrűbbé lett a látogatás.

Utóbb már teljesen a leány kezében volt minden szál. A katonának nem tudott ellentállni. Ártatlan gondolkozásmódja nem tudott semmi rosszat észrevenni annak viselkedésében. Hitt minden szavának, szerette minden körülmény között, álmodozó kedélylyel remélte a jövő boldogságát.

Atyuskája megmagyarázta neki a kis birtok vagyoni állapotát. Szőke fejecskéje pajzán mosolylyal gondolkodott el esténként a lugasban erről a komoly dologról. De sehogysem tudott vele tisztába jönni. Hát lehetséges volna az, hogy ez az aranyos kis jószág ezzel a kis parkkal, ezzel a tornyos kastélylyal mindmind nem volna elég arra, hogy a kauciót kifussa? Vagy, ha ki is futná, oly gyöngén állana már a család, hogy a legkisebb elemi csapás, egy rossz esztendő már a bukást hozná magával? Nem! ez nem lehet! Az apuska öszülni kezdő fejét nem engedheti jó leánya veszélyeknek kitenni. Oh! sokkal jobban szereti ő még azt! Ezt hitette el magával s e hiedelmében inkább a másoknak akart végét vetni.

És ő ezt oly szépen elhatározta. Azt hitte az a bolondos kis szív, hogy ez is csak babajáték. A szerelem is olyan mint a virág

lelmes szövetséget, a melyre az ellenzéki pártok e kísérletnek a meghiusítása céljából léptek.

Klasszikus példája ennek a konkoly-hintő mesterkedésnek a „Politikai Heti-szemle” tegnapi számában az obstrukcióról közreadott cikkely. Kitanítja ebben a cikkező a függetlenségi pártot, hogy nem kell föladni programját, ha most a gazdasági közönséget föntartani engedi is. Azzal vigasztalja a függetlenségi pártot, hogy azért ez a vámközösség tetszés szerint felmondható dolog maradna továbbra is s meg is lehet majd szüntetni, de csak most nem, mert hát a különálló vámterületet nem lehet megcsinálni máról holnapra.

Nemde szépen szól ez az ének? Csak hogy úgy tetszik, mintha ezt már máskor, régebben is hallottuk volna már. Hát mikor lehet azt a gazdasági önállóságot életre kelteni, ha akkor nem, a mikor a törvény világos rendelkezése azt parancsolja s a kormánynak oly hosszú idő állt rendelkezésére, hogy azt előkészítse?

Előrántja aztán ez a széphanu énekes azt a bizonyos előkelő politikust is, a ki mindig készenlétben áll megszorult publicisták kisegítésére. Egy meg nem nevezett függetlenségi politikusnak adja tehát a szájába a „Politikai Heti-szemle” cikkezője azt a nyilatkozatot, hogy az obstrukciót nem a függetlenségi, hanem Apponyiék akarják, a függetlenségi párt csak velük megy. Ha Apponyiék a kormány le tudja csitítani, a függetlenségi párt is elhallgat.

Nos egy vagyont teszünk föl egy független pitykére, ha ebből maga az a cikkező is elhisz csak egyetlen szót is. De hát ijedt ember azt is elhiszi, hogy ilyen bolondgombát a nemzeti párt szó nélkül csemegének fog nézni s rögtön felmondja a barátságot a megbízhatlan függetlenségi pártnak.

De a függetlenségi párt számára is

szirma; elhullik s terem újra egy ékes virág. Hisz ez neki oly természetesnek látszott.

Szóval elhatározta ezt babaszívvel. Mikor újra kimentek a főhadnaggyal oda a hajlott águ tölgy alá s a tiszt ur szokásosan kezébe fogta az asztalkén nyugvó reszkető kis kezét, azt vette észre, hogy az még most jobban reszket mint máskor. Mintha egyenesen a szivecskéjét tartotta volna kezei között, annyira elárulta pirinyó kacsója, reszkető ujjacskái lelki állapotát annak kis lánynak.

Sokáig nem bírtak szóhoz jutni. Nézték egymást két szerelmes szív kielégíthetetlen vágyával, de beszélni nem tudtak. A babaszív most mintha másként gondolkodott volna, mint a multkor. Mintha most nem tudott volna parancsolni lelkének, hogy ne szeressen úgy, szívének, hogy ne zavarja kis fejének gondolkozását hangos dobogásával.

De végre mégis elmondta. Megpróbálta egykedvűen tudtára adni a dolgot. De hiába minden szavából kiérzett a fájdalom hangja s szavainak végeztével zokogva borult a katonára széles mellére. Könnyei között észre sem vette, hogy mennyire meglepedezett önmagáról, csak sirt, zokogott

A katonára fájdalmasan volt meglepetve.

Eleinte nem tudta mire vélni a dolgot.

. . . . S azután? Azután mintha kicserélték volna. Csak most tudja igazán mennyire szereti ő ezt a leányt. Eddig azt hitte, hogy csak olyan katonára szívével szereti őt. Azt hitte, hogy csak karcu, ruganyos alakja, naiv

ránt elő feneketlen tarisznyájából ilyen Erisz-almát, a mikor Apponyiról és Horánszkyról azt mondja, hogy ezek csak azért csinálják a függetlenségekkel szövetkezve az obstrukciót, mert már türelmetlenek a miatt, hogy nem jutnak a kormányra. Nekik csak Bánffy megbuktatni a céljuk, ha aztán a helyébe ültek, ők sem foglalhatnak el más álláspontot, mint Bánffy báró. Politikai győzelemről, **rendszerváltozásról tehát szó sincs.**

Nos, az ilyen fejtetőre állított okoskodással ugyan egyetlen függetlenségit sem fognak sem Apponyi, sem Horánszky ellen felbőszíthetni, mert annyit még az utolsó újságolvasó polgártárs is tud, hogy ha Apponyi vagy Horánszky rendszerváltozás nélkül akart volna a bársony székbe jutni, azt bizony már megtehették volna régesrég és számtalan alkalmakkor.

Ijedt embereknek ilyen kapkodásától bizony nem ijed meg emberfia, legfőlebb arra jó ez, hogy bizalom töltse el a küzdők szívét küzdelmük sikere iránt, mert ha ezt az ellenség is nem tartaná olyan biztosnak, nem ijedne meg tőle olyan rettenetesen.

A megyei gazdasági egyesület.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. szept. 26.

A megyei gazdasági egyesület válságos helyzetéről, melybe volt elnökének, *Otocska Géza*nak, megszökése következtében került, több ízben megemlékeztünk lapunkban s ma végre számot adhatunk arról is, hogy a fölmerült zavarok elenyésztek és az egyesület ismét megkezdheti működését.

Választmányi ülés.

Ma délelőtt tíz órakor *Trixler Károly* alispán elnöklete alatt a megyei gazdasági egyesület választmánya a megyeház nagytermében gyűlésre ült össze, melyet az alispán rövid beszéddel megnyitván, *Lekky Istvánnak*,

üde arca, páratlan szépsége bilincselte le őt. De most, midőn a leánya oly szomorúan érezte vele a válaszcserét, most már érezte, hogy lelkét hódította el a leánynak, de lelkét hagyta érte ő is cserében! Nem tudta megérteni magával sehogysem a helyzetet. Nem tudott belenyugodni sehogysem abba, hogy a válasz létrejöhetne.

Pedig hát ennek meg kellett lenni. Az a kis akaratos *babaszív* majd megtört a fájdalom terhe alatt, de mégis *győzni* akart. A *katonára* mikor már minden ostroma kudarcot vallott, bizott abba, hogy férfiu s *parancsolni* akart szívének.

És mindakettőn abban a boldog álomban ringatóztak, hogy ez *lehet*.

* * *

Azóta évek multak. Messze elkerültek egymástól. A katonára küzdött, szenvedett; nagyra vitte. A leány egyedül maradt; a kis birtokból csak a tornyos kastély, az erdőből csak a tölgyes tisztás maradt meg, a többit elvitték az elemi csapások, a gonosz emberek.

Most véletlenül összekerültek

Ott jártak künn a lombjavesztett erdő-ségben. A tarlott bokrok között az őszi nap gyenge fénye bágyadtan játszadozott körülötük. Lépten-nyomon egy hervadt levél esett utjukba a sárguló fák lecsüngő ágairól.

A kihült szívekben *szeptember* ereje kísértett.

Zombory Dezső.

a földmivelésügyi miniszteriumból kiküldött miniszteri titkárnak adta át a szót, ki az egész ügyre vonatkozó intézkedések vezetésével meg volt bízva.

Lekky miniszteri titkár előadja, hogy első sorban is arra nézve szerzett magának tájékozást, hogy mily rendeltetésű és összegű pénzek voltak a volt elnök kezében és erre vonatkozólag kétséget kizáró pontossággal megállapított, hogy a kincstár részére *Otocska Géza* elszámolni tartozott:

a) 16972 forint 26 krt, melyet importálandó tenyészállatok vásárlására kellett fordítani;

b) 3254 forint 40 krt, melyet Mezőhegyesről vásárolandó tenyészállatok vásárlása céljából kapott;

c) 6203 forint 79 krt, mely összeg, — részben értékpapirokban, — az egyesület vagyónát képezi.

Ezen összegek erejéig az *Otocska Géza* ellen elrendelt csőd alkalmával bejelentette a kincstár, illetve az egyesület igényét a csőd-tömeg ellenében, de *Otocska Géza* neje egy alkalommal magához kérte és egy csomagot adott át neki, melyben a fentjelzett összegek bennfoglaltak és így kijelentette, hogy részéről nincs kifogása a csőd megszüntetése ellen.

A megtérült pénzből a kincstár illető részt a pécsi kir. adóhivatalnál, az egyesület tulajdonát képezőt pedig a megyei házipénztárnál helyezte letétbe a birtokában levő elismervények igazolása szerint és a földmivelésügyi miniszternek jelentést tett a dolognak így történt teljes rendbehözjáról, minek következtében az elrendelte, hogy a gazdasági egyesület működését felfüggesztő rendelete hatályon kívül helyeztessék, a mit örömmel hoz a választmány tudomására, felmutatván egy-szersmind az írásbeli nyilatkozatot, mely szerint *Otocska Géza* az egyesületnél viselt elnöki tisztről lemondott.

Kötelességének tartja a miniszteri kiküldött, hogy a vármegye fő- és alispánjának, a gazdasági egyesület titkárnak, pénztárosának és választmányának köszönetet mondjon azon szíves és folytonos támogatásért, melyben nehéz feladatának megoldásában részlettettek és kívánja, hogy az egyesület a jövőben virágozzék, gyarapodjék tagjainak, a megyének és az országnak javára.

Krasznay Mihály kir. tanácsos indítványozza, hogy *Lekky István* miniszteri titkárnak szavazzanak köszönetet azon buzgó fáradozásaiért, melyek eredményezték, hogy az egyesület ügyei ismét rendben vannak, a mely indítványt zajos eljenzés között egyhangulag elfogadtak.

A délután tartandó rendkívüli közgyűlésre vonatkozólag már az előterjesztés előleges megállapítása céljából is jónak látja az elnöklő alispán, ha mindjárt kijelölnek egy oly ténfit, ki az egyesület elnöki tisztét betölteni képes és arra a köztisztelet és bizalom alapján jogosult is. Mint ilyen, ő *Országh Lajos* földbirtokost ajánlja, kinek neve említésekor a jelenlevők helyeslő éljenzésben törtek ki.

Mándy Samu azok közé tartozik, kik nem mernek vérmes reményeket táplálni az egyesület jövőjét illetőleg. Teljesen egy véleményben van *Trixler Károly* alispánnal, s ő hiszi, hogy *Országh Lajos*ban a legalkalmasabb egyén lenne az egyesület elnöke. De mert az a véleménye, hogy az egyesület érdekeit előmozdítani egy oly nagy befolyású férfiu, mint báró *Fejérváry Imre* főispán legjobban képes, indítványozza, hogy őt kérjék fel az elnöki tisztre s *Országh Lajos* legyen az egyesület alelnöke, a ki kiváló szaktudását az ügyek elintézésénél a legjobb eredménnyel érvényesítheti, ha az egyesület elnökeként a főispán is előmozdítja az intézkedések sikerét.

Többen jeleztek erre, hogy a főispántól már privát uton értesültek, hogy ő ez állást nagy elfoglaltsága miatt nem fogadhatja el, de mivel az alapszabályok módosíthatni fog-

nak s ez lehető lesz oly értelemben, hogy az elnök funkciója főleg a reprezentálás legyen, az egyesület gazdasági ügyeinek intézése pedig az alelnök hatáskörébe tartozzék, egy három tagú bizottság küldetett ki *Krasznay Mihály, Mándy Samu és Fekete Mihály* személyében, hogy a főispánt az elnökség elfogadására felkérjék. A küldöttség azonban a főispánt nem találta meg és a közgyűlés előtt fogja csak annak válaszát közölhetni.

Megállapodás történt arra vonatkozólag, hogy a délutáni gyűlésen az elnöki és alelnöki állás töltsék be; a választmány mandátuma csak a jövő év elejével jár le.

Az alapszabályok módosítására vonatkozólag oly indítvány fog tétetni, hogy a választmányra bizassék, mely saját kebeléből egy szűkebb körű bizottságot fog a javaslat kidolgozása kiküldeni.

Ezzel véget ért a választmányi ülés és délután három órakor vette kezdetét a

Rendkívüli közgyűlés.

A közgyűlésre szép számmal jelentek meg a tagok és annak vezetésére *Trixler Károly* alispánt kérték fel, ki elfogadván e tisztelet, felkérte *Vörös Mihály* titkár az igazgatósági választmány délelőtti gyűléséről szóló jegyzőkönyv felolvasására.

A jegyzőkönyv a már fentebb elmondottakat tartalmazólag felolvastatott és *Lekky István* miniszteri titkár abban némi helyreigazítások megtételét kérvén, egyszersmind azon kérést terjeszti elő, hogy mivel a jegyzőkönyvben már bennfoglaltatik az ő jelentése, annak ismétlése alól mentessék fel. A közgyűlés ily értelemben határozott.

Ezután az elnökválasztás következett s miután a főispán e tisztelet elfogadni nem hajlandó, elnökké egyhangulag *Ország Lajos* választatott meg, kinek megbízásából *Krasznay Mihály* kijelenti, hogy köszönettel fogadja a bizalom eme megnyilvánulását és minden erejéből iparkodni fog az egyesület érdekeit előmozdítani.

Alelnökké egyhangulag *Szautter Gusztáv* választatott meg, ki azonban hosszas rábeszélés után sem volt hajlandó e tisztelet elfogadni, okul hozvan föl nagy elfoglaltságát, mire *Sey László*, a leköszönt alelnök választatott meg újólag alelnökké.

Az alapszabályoknak, — melyek még 1872-ben készítették, — módosítását elhatározta a közgyűlés és annak keresztülvitelével egy az igazgatósági választmány által kiküldendő szűkebbkörű bizottságot bizott meg.

Egry József indítványára a földmívelésügyi miniszterhez köszönő feliratot intéz az egyesület, azon jóindulatért és támogatásért, melyet tapasztalni válságos viszonyai között alkalma volt.

Trixler Károly ecseteli *Lekky István* miniszteri titkár érdemeit s viszonzásul az egyesület közgyűlése köszönetet mond neki és erről a jegyzőkönyvi kivonatot kezeihez fogja juttatni.

Szép László Megyeláról *Vörös Mihály* titkár indítványára az egyesület tagjai közö felvételét.

Liebbald Béni az iránt intéz kérdést, vajon a »Gazdasági Néplap« tovább is meg fog-e jelenni, mivel az egyesület működésének fellügmentésével a lap is megszűnt. Határozatba ment, hogy a lap ezután is meg fog jelenni, sőt pótszámokkal a felfüggesztés ideje alatt elmaradt számok is pótolatni fognak.

Szieberth Nándor indítványozza, hogy az egyesület egyik régebbi határozatához képest a fűszkolák kezelőinek jutalmazására az idén is utalványozzon ki megfelelő összegeket. Indítványát az igazgatósági választmány fogja tárgyalni és ez irányban előterjesztést tesz a legközelebbi közgyűlésnek.

A közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére *Trixler Károly* a jelen gyűlés vezetésére felkért elnök, *Szautter Gusztáv* és *Egry József*

tagokat kéri fel és egyéb tárgy hiányában bezárta a közgyűlést, mely az alispánt éltetve oszlott szét.

H i r e k.

Pécs, 1898. szept. 26.

Katonák meleg vacsorája.

Mindmai napig az a rendi módja katonáknál, hogy estére fordulván az idő, infanteriszt *Kovács* csak épügy, mint *gefreiter Domián* leszelidíti a polcról a maradék prófuntot, kanyarit belőle nagyot s rágja, rágja busan, bubánatosan, míg a foga belé nem fájul, míg a szeme könybe nem lábad. Bizony hát csak imigyen cselekszik a bátortalanabbja katonáknál, már mint akinek sem kedve, se mersze nincs — szerelem után nézni. De nem egy van olyan, aki hamarosan kiművelődik s a kaszárnya kinótázott falain kívül gondoskodik a minden estére való vacsorája irányában, bárha valósággal érthetetlen az a különös animozitás, amely derék hadseregünkkel szemben a cselédtartó publikum körében uralkodik.

Ha fölfogadják a szemérmes leányzót, bizony az első kérdés:

— Van-e szeretőd?

— Nincs.

— Hát ismerősöd?

— Az sincs.

— Hát unokatestvéred?

— Az van, kérem.

— Melyik ezrednél?

— Itt a huszároknál kérem alássan . . .

— No akkor elmehetsz.

Szóval szörnyen nehéz a katonaeMBER sorsa. A legbiztosabb existenciája még annak van a kaszárnyában, akiről valami jó anyámasszony gondoskodik kicsi pénzecskével egyik hetivásártól a másikig. De hát manapság már olyan messze elviszik a katonát szülőfalujától, hogy nem győz utánagyalogni az anyja s a vacsora híján buslakodok tulnyomó többségben vannak a vacsorások fölött. Ha egyszer összeverekednének, minden vacsorásra jutna tíz más, aki üsse.

A mai katonáink egyáltalán nem terhelik meg a gyomrukot azzal a kosztal, amivel testi épségükről a két állam közösen gondoskodik.

Becsületükre válik, hogy kibírják a nagy fáradalmakat, amikkel a fegyverviselés dicsőségét meg kell fizetni. A rábok például sokkal jobban élnek, mint a vitéz urak. Talán két-három krajcárral többet költ az állam minden tolvaj ellátására naponkint, mint a mennyibe a haza védelmére rendelt katonaelelmezése kerül. Ez pedig hát fattyuhajtás a humanizmus fáján. Annyira az, hogy mindenki belátja ezt, csak épen azok nem, akik a katonák sorsát intézik, s hiába beszélt az országgyűlés és a delegáció és hiába irtak sok cikket össze az újságok, mindig csak frissebbnél-frissebb puska kapnak a katonák, de vacsorát nem.

Ezután már nem lesz ilyen szomorú világ a kaszárnyákban.

Már mi is megtartuk, hogy a hadügyminiszterium megszánakozott a katonákon s a jövő ujesztendőtől vacsorát rendelt nekik. Valami kis meleg ételt, főzeléket, vagy tésztát, vagy valami levest, szóval valami enivalót, hogy ne feküdjék le a vitéz ennek az országnak vagy ezeknek az országoknak a szolgálatában éhgyomorral.

Ez az önnézetes szempont csak másodrendű, földolog az, amit a katonaelelmezés gott mind ezideig. Az a szegény gyomor nagyon sok rossz napokat látott, míg végre a csupa cibelnépnek sikerült kiverekedni számára a vacsorát.

A cibil népek tudniillik a törvényháza is, meg a delegációban is azt lármázták folyton, hogy ha tetszik nekünk katonát tartani a magunk biztonságára, hát adjunk neki enni is. Punktum.

Nemcsak kellemetlen színezetű zupákat reggel meg délben, hanem valami enivalót estére is, amikor hosszú éjszaka következik a legény fütetlen hideg szobájában. Ha a gyomor is fütetlen, szomorú formában áll ki verekedést tanulni másnap a katonaelelmezés.

Eszébe se jusson senki katonának, hogy megköszönje nekünk cibileknek a vacsorát. Csak a magunk önzése diktálta azt, hogy nekik megadassék estére valami olyas ételforma, ami nekünk megadatott. Hogy a pokolba legyen a katonánk igazán védelmezője mindenféle külső belső erőszakkal szemben a mi drága mivoltunknak, ha éhesen fekszik le aludni.

Csupa önzésből veszekedtük ki a vacsorát, meg hogyha mégis akadna valami unokatestvére künn a lánynak, hogy jó lélekkel kikvártélyozhassuk az ajtó elé a vitézlő urat. Vagy megtűrjük békén, hogy jobb kosztot egyék, mint amilyen az esti menázi? . . .

A dolog tudniillik úgy áll, hogy a hadügyminiszter minden legény vacsorájára egy, irván egy krajcárt ad. Ebből bizony nem igen lehet se jót, se sokat enni, mégis jobb lesz az új vacsora, mint a régi, a semmi — s bizony az, hogy január elsejétől kezdve nem fekszenek le üres gyomorral a katonagyerekek.

Napirend 1898. szeptember 27-én

Naptár: kedd, szept. 27. — Róm. kath.: Kozm. és Demj. — Prot.: Koz. Demj. — Görög-kel.: (szept. 15.) Nikéta vt. — Zsidó: Thisch. 11. — Nap két 5 óra 39 perckor; nyugszik 5 óra 39 perckor. — Hold két 4 óra 6 perckor délután; nyugszik 1 óra 25 perckor éjjel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológia intézet jelzése szerint: változó felhőzet, enyhe idő, keleten csapadék várható.

— (Gyász-istentiszteletek.) Vasárnap tartotta a pécsi evang. egyház a boldogult királynénkért a gyászistentiszteletet, mely alkalommal *Jesko Lajos* evang. lelkész remek beszédet mondott, mely beszéd mély hatást keltett a jelenlevő s a templomot megtöltő közönségre, mely között képviselve voltak úgy a törvényhatóságok, mint az egyes erkölcsi testületek. Az istentisztelet után közgyűlést tartott az egyház, melyen *Nádossy Kálmán* világi felügyelő elnökölt s méltatta a gyilkos kéztől elvérzett királyné érdemeit s indítványozta, hogy ez a pécsi evang. egyh. jkönyvében megörökíttessék. Ezen indítványt *Nendtvich Andor* azzal toldotta meg, hogy *Jesko Lajos* lelkész remek beszéde a jkönyvbe egész terjedelmébe felvéttessék. Ez az indítvány egyhangulag elfogadtatván, s a gyűlés véget ért. Ugyancsak tegnap d. e. 11 órakor tartotta meg a helybeli ev. ref. egyházközség gyászistentiszteletét a királyné emlékére a siklósi-utcai imaházban, mely zsufolásig megtelt az egyházközség tagjaival s a különböző hatóságok és testületek képviselőivel. Az emelkedett szellemű gyászbeszéd *Horváth Antal* lelkész mondotta s nem egy szemben jelent meg az elérzékenyülés könyje a mélyen átértett beszéd hatása alatt.

— (Bérmálás.) *Hetyey Sámuel* megyés püspökünk pénteken Báltaszéken végezte a bérmálást és még aznap délutánján Bátára ment át, a hol a bérmálás szentségét szombaton osztotta ki. Onnét a tolnamegyei körútjának első ciklusát befejezván, Duna-Szekcsőnél a gőzkompon átkelt a mohácsi szigetre, hogy az ott lévő nagy terjedelmű uradalmát megtekintse s fáradalmait kipihenje. Vele vannak dr. *Igas Béla* püspöki titkárón kívül *Hanny Gábor* és *Szeifrits István* kanonokok is. A tolnamegyei bérmálási körutat e hó 29-én fogja folytatni megyés püspökünk, mikor is Apáron fog bérmálni.

— **(Személyi hir.)** Dr. *Fejérváry* Imre báró főispán ma este Neuhausba utazik és Pécsre október másodikán fog visszaérkezni.

— **(A pécsi kereskedelmi és iparkamara)** folyó hó 28-án (szerda) d. u. 3 órakor a kamara saját házában (Percel- és Kisfaludy-utca sarkán) rendes közülést tart. A napirend tárgyai: 1. Elnöki előterjesztések. 2. A kamarai iroda ügyforgalmi jelentése. 3. Tárgyalási ügyek, ugymint; I. A keresk. m. kir. miniszter leirata az üzleti tudakozói intézménynek a kamarák székhelyén leendő szervezése ügyében. II. Ugyanannak leirata Török-Koppány község vásári helypénzdijszabályzatának véleményezése iránt. III. Ugyanannak leirata Taszár község vásár-engedélyezésért való kérelmének véleményezése iránt. IV. Ugyanannak leirata Szent-Iván községnek második orsz. állatvásár engedélyezéseért való kérelmének véleményezése iránt. V. Ugyanannak leirata az állami utazási ösztöndíjnak ez évi adományozása tárgyában. VI. Ugyanannak leirata az iparfelügyelői intézmény ügyében. VII. Ugyanannak leirata a hatóságok, szaktestületek, vagy magánosok által létesíteni szándékolt, nyilvánossági joggal bíró vegyvizsgáló laboratóriumok ügyében. VIII. A pénzügyi m. kir. miniszter leirata az országos központi szövetkezetnél alapítói üzlet rész jegyzése iránt. IX. Tolnamegye közigazgatási bizottságának átirata a gerjen-foktú dunai rév vámdijszabályzatának véleményezése iránt. X. A kassai és aradi kamara átirata »Erzsébet« országos keresk. és iparos ösztöndíj-alap létesítése ügyében. XI. A nagyváradai társkamara átirata a denaturált szesz árusítása ügyében tett felterjesztésének pártolása iránt. XII. A győri társkamara átirata a mértékhitelítési díjak egyöntetű megállapítását kérő felterjesztésének pártolása iránt. XIII. Az aradi társkamara átirata a dohánytőzsérek vasárnapi munkaszünete ügyében. XIV. Wittenberg Lajos, budapesti lakos beadványa egy közgazdasági központi közvetítő iroda létesítése ügyében. XV. Krisztián Emil és Fischer J. folyamodványa ösztöndíj adományozása iránt. XVI. Elnökség indítványa a megüresedett kamarai irodatiszti állás betöltése iránt. XVII. Üzv. Fischer Jánosné folyamodása nyelvjelentményének folyósítása iránt.

— **(Az ügyvédi kamarából.)** A pécsi ügyvédi kamara választmánya közhírré teszi, hogy *Kim Gáspár*, volt pécsi ügyvédet Baranyamegye árvaszéki ülnökévé történt megválasztása folytán a saját kérelmére törölte az ügyvédi lajstromból. *Kim Gáspár* ügyvédi iratait Dr. *Székrenyessy* Ferenc pécsi ügyvédnek adta át. — Dr. *Günsberger* Samu pécsi ügyvéd, kit a kamara az elhunyt Dr. *Repich* Gyula ügyvéd irodájára gondnokul rendelt ki, erről a tiszteről lemondván, a kamara helyette *Seregély* Ferenc pécsi ügyvédet rendelte ki irodagondnokul.

— **(Esküvő.)** *Baccu* Mihály szerajevoi vasuti hivatalnok vasárnap tartotta esküvőjét id. *Petrovics* István polgártársunk leányával *Irmával*. Az új párt a völegény atyja, ki erdélyi evang. szász pap, adta egybe s kért rájuk áldást.

— **(Főreáliskolai önképzőkör alakuló gyűlése.)** Tegnap tartotta a pécsi állami főreáliskolának »Eötvös-Önképzőkör« alakuló gyűlését, melynek vezető tanára, *Gallovich* János tanár a gyűlést megnyitva, az alapszabályok felolvasását kérte. Ennek megtörténte után a tisztviselők választása következett, mely a következő eredménnyel folyt le: elnök lett: *Kornis* Ödön VIII. o. t. titkár: *Frankl* Henrik VIII. o. t., főjegyző: *Altman* Aladár VIII. o. t., pénztáros: *Roth* Miksa VIII. o. t., főkönyvtáros: *Requinyi* Géza VIII. o. t., aljegyzők: *Landgraf* József és

Sasvári Géza VII. o. t., ellenőr: *Kram* Antal VII. o. t., alkönyvtárosok: *Orf* Győző és *Motieska* Nándor VII. o. t., rendfentartók: *Skrbič* Tivadar, *Kohn* Jenő, *Kaszapovics* István és *Weisz* Arthur VII. o. t.

A választás megejtése után a vezetőtanár a megválasztott tisztviselőket állásukban megerősítve, lelkes és buzdító beszédet intézett az ifjúsághoz, melyben ismertette az önképzőkörök nemes célját, a működő tagokat arra serkentette, hogy édes magyar hazánk nyelvén szeretettel csüngve, abban magukat teljesen, tökéletesen kiképezzék. Továbbá figyelmeztette az ifjúságot, hogy munkásságuk mindig az iskolai tanulmányokkal függjön össze és föl hívja figyelmüket arra, hogy tárgyaikat lehetőleg a történelem és az irodalomtörténet köréből merítsék.

E buzdító beszéd ehangzásával a gyűlést bezártnak nyilvánította.

— **(Talált arany karperec.)** Vasárnap délután hat és hét óra között *Antos* Mihály nyolcadik osztályu reáliskolai tanuló egy arany karperecet talált az Anna-utcában, melyet tulajdonosa átvehet az illető lakásán, Anna-utca tizenkilenc szám alatt.

— **(Rablás és gyujtogatás.)** Páprádon szombatn reggel 2 órakor *Kakas* Gábor ref. tanító házi pincéjét ismeretlen tettesek feltörvén, abból minden értékesebb tárgyat elemezték. Azután betörték az istálló ajtaját s azt belülről felgyujtották. Az épület — melyből a jószágot alig lehetett kimenteni — porig égett. A kár azonban jó részben megtérül, mivel mint egyházi épület biztosítva volt. A tetteseket nyomozzák.

— **(Megverték a haragosai.)** *Jónás* György szabolcsi lakosnak sok haragosa lehet, a miről ő maga is fájdalmas bizonyítékot szerezhetett folyó hó tizennegyedikén este, a mikor is *Számél* Antal, *Schniler* Ferenc és *Rangocsa* Imre ugyancsak szabolcsi lakosok úgy megverték, hogy nyolc nap alatt gyógyuló sérüléseket szenvedett. A verekedő emberek ellen a hatósági eljárás folyamatban van.

— **(Tüzek.)** *Szabó* Jánosnak a szekcsői szőlőhegyen levő háza kigyuladt és leégett a benne levő butorokkal együtt, 950 forint értékben, de a kár biztosítás következtében megtérül. Rosszabbul járt *Hanc* György nagybudméri lakos, a kinek csak kilencven forint értékű szalmakazla égett ugyan le, de itt nem volt biztosítva a leégett szalmakazal s így az egész kár a tulajdonost terheli. A tűz oka egyik esetben sem volt megállapítható.

— **(Összetört kocsi.)** Ma reggel egy berkesdi gazda a vásárra igyekezvén, megcsapkodta a szigeti országúton levő vízfolyáson átmenni nem akaró fiatal lovait, melyek fölágaskodtak s a kocsi rudját eltörték. A megijedt lovak erre elragadták a kocsit s a Marton-féle fakereskedés tájékán levő magas partról a járdára röpítették, a bennülő gazdával és nejevel együtt. A kocsi pozdorjává tört össze, a gazda könnyebben, neje pedig oly súlyosan megsérült, hogy a kórházba kellett szállítani. A kocsin levő disznók pedig, a melyeknek, valamint a lovaknak sem történt semmi bajuk, örvendetes rőfögéssel szaladtak el, mert a kocsi összetörése következtében visszanyerték szabadságukat.

— **(Gyenge vásár.)** A mai országos vásár nagyon gyengén ütött ki, sem a felhajtás, sem a vásárlási kedv nem volt va-

lami nagy, dacára annak, hogy a megye gazdái már a gazdasági egyesület mai közgyűlése miatt is nagyobb számban jöttek be a városba. Az üzletmenet lanyhaságát jórészt zsidó polgártársaink mai nagy ünnepe idézte elő, mert a falusi nép tudván, hogy az üzletek legnagyobb része zárva lévén szükségleteit sem szerezheti be, ha sikerülne is a saját portékáján túladni, hát inkább otthon maradt.

— **(Megszökött részeg.)** Ma délután jelentették a rendőrségnek, hogy a siklósi-országút és a Majláth-utca sarkán egy holtrészeg ember fekszik, önkivületi állapotban, vagy legalább is mély álomban; kimentek érte az ilyenek részére rendelkezésre álló kocsival, de már akkor csak hült helyét találták, felocsudott s jobbnak látta a saját lábán elpárologni, mint a rendőrség védő szárnyai alá kerülni.

— **(Vásári tolvaj.)** A mai vásáron is voltak olyan zsebmeteszők, a kik az ilyen alkalmakkor remélnék könnyű szerrel jó zsákmányra szert tenni. Hanem egyet már el is csiptek közülök, még pedig egy cigányleányt, *Petrovics* Ilust, a kit rajta érték, hogy egy idegen zsebben kotorászott a pénztárca után. Most a rendőrség gondviselése alatt van.

— **(Két csikó — egy vén lóért.)** Püspökbogádról két szép csikóval jött be *Bagó* István fiatal gazdaember, hanem ugylátszik, nem igen volt elővigyázó a vásár-kötésnél, mert elcserélte a két csikót egy vén lóért s az alku szerint még harminc forintot rá is fizetett volna a cserére. A pénz azonban a feleségénél volt s míg azt kereste, addig a cserélő ember elment a vásárból a már átiratott passusokkal és a két csikóval, melyeknek értéke két-háromszor annyi, mint az érték itt hagyott, vén lóé, a melyet most búsan vezet haza *Bagó* István s még csak az vigasztalhatja, hogy a harminc forintot is ki nem fizette mindjárt a csere megkötésekor.

— **(Fölvételi vizsgák.)** Nagy most az élénkség a honvéhadapródiskolában, mert ma kezdődtek meg a fölvételi vizsgálatok és a sok katonatiszt-aspirans ugyancsak izzad a vizsgáló bizottság előtt. Sok vidéki szülő hozta be fiát és reggel egész sor kocsit lehetett látni, amint a hadapródiskola felé szállították őket a különböző vendéglőkből. Délben pedig az éttermek asztalai mellett lehetett látni a kipirult arcu fiukat, amint magyarázták egymásnak és szüleiknek, hogy milyen föladatot, kérdéseket kaptak, hogyan oldották azokat meg s a legtöbbnek a remény csillogott ki szeméből, pedig bizonyára lesznek elegenden olyanok is, a kiket nem fognak felvenni a kis katonák közé.

— **(Megcsipett tolvajok.)** Még folyó hó harmadikán loptak el *Bagi* József viszlói lakos pincéjéből nyolcvanhat liter bort 17 forint hatvan krajcár értékben, a melynek tettesei csak most kerültek kézre *Kaszás* János rádi és *Sós* Péter viszlói lakosok személyében egy újabb borlopás tetteseként is, mert most ujabban *Kun* Dávid rádi lakostól loptak el 168 liter bort 33 forint értékben és el is adták a bort *Löwenfeld* Adolf korcsmárosnak. Most azonban kézre kerültek a tolvajok és *Löwenfeld*től a bor elkoboztatott, a tettesek pedig átadattak a siklósi kir. járásbírósnak.

— (Csalás.) Matecsics József izsépi lakos Siklóstra ment, s ott sertéseket vásárolt, melyeket a korcsmában akart kifizetni. Minthogy aprópénze nem volt, 500 forintot akart fölvaltani. Egy jómódúnak látszó ismeretlen ember erre hajlandónak nyilatkozott. — Az ötszáz forintot átvette s a mellékszobába ment, hogy az állítólag ott levő kabátjából az aprópénzt kivegye. Az ismeretlen azonban az ablakon át megszökött. Matecsics rögtön feljelentette az esetet a csendőrségnek, mely a tettest Deszáncsics György tapolcai lakos személyében kinyomozta és le tartóztatta. A pénzt megtalálták nála.

Előfizetésre való felhívás.

A közeledő negyedév alkalmából új előfizetést nyitunk lapunkra. Huszonöt év áll lapunk háta mögött s ez a tekintélyes idő és ez időn keresztül a függetlenségi eszme és a közönség szolgálatában csüggedetlenül vívott harcunk és fáradhatatlan működésünk felment bennünket attól, hogy a közeledő évnegyed alkalmából bővebben ismertessük lapunk programját.

Ismeretes ez a program mindenki előtt. A függetlenségi eszme van, volt és lesz lapunk zászlajára felírva s ezért küzdünk, e küzdelmünkhöz kérjük a nagyközönség pártfogását.

A mai küzdelmes politikai életben, mikor az ország legfontosabb létérdekei forognak kockán s a kormány alkotmányunk utolsó biztosítékait is feláldozni készül, hogy uralmát

továbbra is fentarthassa, fokozott mértékben van szükség a független sajtó munkásságára.

Ezt a munkásságot egész odaadással fogjuk teljesíteni a jövőben is s kérjük közönségünket, hogy bennünket továbbra is kitüntető pártfogásában részesíteni s lapunkat és így a benne hirdetett függetlenségi eszmét újabb körökben is terjeszteni sziveskedjék.

Az országos politika mellett, hol Magyarország közgazdasági önállósága és függetlensége mellett fogunk fáradhatatlan munkásságot kifejtetni, a városi és megyei dolgokkal is behatóan, pártoktól, személyektől függetlenül foglalkozunk, csak a közérdeket tartva szem előtt.

Az ország és a külföld nevezetesebb eseményeiről és az országgyűlésről távirati tudósításokat hozunk s ezekkel megelőzzük az összes ujságokat, mert előfizetőink még aznap értesülnek minden nevezetes eseményről távirataink útján. Kiváló gondot fordítunk hírvonatunkra, aminek élénkebbé tételére állnak a megyében és a szomszéd vármegyék minden nevezetesebb pontján levő saját külön levelezőink. Lapunk tárcarovatában nagy gonddal megválogatott eredeti, érdekesítő szépirodalmi olvasmányokat adunk s egyedül állnak a vidéki napilapok között könyvalakban közreadott regényeink. Végül az ügyvédi kar és a jogkereső közönség érdekében közöljük hetenkint a pécsi kir. táblai értesítőt, minden héten csütörtökön este, pénteki kelettel megjelenő számunkban, mely tartalmazza az a héten elintéztetett ügyeket, az elintézés módjával és a

következő hétre elintézés végett kitűzött ügyek teljes jegyzékét.

Előfizetési árak:

Lapunk előfizetési ára, mely az összes lapok között a legolcsóbb, a következő:

egész évre	10 frt.
félévre	5 frt.
negyedévre	2 frt 50 kr.
egy hónapra	— » 85 kr.

Vasárnaponként megjelenő, népies heti kiadásunk előfizetési ára

egész évre	3 frt.
félévre	1 frt 50 kr.
negyedévre	— » 75 kr.

Az előfizetés legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhető. Előfizetések a „Pécsi Figyelő” kiadóhivatalához (Pécs, Mária-u. 1. sz. a.) küldendők.

Mutatványszámokat kívánatra bárholva küldünk. Hazafias tisztelettel

„PÉCSI FIGYELŐ”

szerkesztősége és kiadóhivatala

Művészet, irodalom.

○ Dilettáns gonosztevő. Bizonyára kevés olyan regény jelent még meg, amelynek befejező kötetére nagyobb érdeklődéssel vártak volna, mint a »Dilettáns gonosztevő«-nek most könyvpiacra bocsátott második részére. A »Legjobb könyvek« című regénytár kiadásában megjelent szenzációs bűnügyi regény első kötete olyan hatást keltett és annyira felcsigázta az olvasók kíváncsiságát, hogy többen ama kérelemmel fordultak a kiadóhivatalhoz, hogy a befejező részt hamarabb adja közre. A most már befejezéshez jutott mű — amely két kö-

tetből áll — könyvenként 50—50 krajcárért rendelhető meg s így az egész regény csak egy forintba kerül. Megrendelhető úgy a »Legjobb könyvek« kiadóhivatalában (Budapest, váci-körut 78. szám), mint minden könyvkereskedésben. Megjegyezzük még, hogy a »Legjobb könyvek« című regénytár kötetei előfizetés útján is beszerezhetők. Az előfizetési díj a kötetek bérmentes küldése mellett, hat kötetre 3 frt, 10 kötetre 5 frt, 20 kötetre pedig 10 forint.

○ **Párisi Divat.** Most, mikor a divat annyi újat, szépet s helylyel-közzel annyi eredetit és fantasztikusát, szinte jelmezszerűt alkot, most még a legjobb ízlésű hölgynek is szüksége van egy oly tanácsadóra, ki a választást mindenben megkönnyebbitse. — A »Párisi Divat« az, a mi e szerepet legjobban betölti; a hölgyek részint azért tartják nélkülözhetetlennek, mert a legújabb dolgokkal ismerteti meg őket; részint mert a legszebb dolgoknak is a legolcsóbban, legpraktikusabb módon való beszerzése tanítja meg a hölgyeket. E célokat szolgálják az eredeti párisi képek, melyek a nagy szabócégek műtermében fölvetett fényképek, után készülnek, továbbá a kimerítő magyarázat, a mintaivek, a párisi és londoni divattudósítások s végre a lapot betöltő cikkek és képeken kívül, még a szerkesztői üzenetek rovata, melyben az olvasók minden kérdésre kimerítő választ nyernek, úgy hogy a takarékos, de jóízű hölgyközönség azon óhajtása, hogy aránylag kevés költséggel is igazán elegánsan legyen egy ruházata, mint az asztala és egész háztartása, — akkor valószínűleg legjobban, ha utmutatásért a Párisi Divat-hoz fordul. A »Párisi Divat« előfizetési ára egy negyedévre 2 frt. A »Peti Hírlap«-pal együtt 4 frt 50 kr.

Törvénykezés.

§ **Lecsukott tanu.** Tapolca-pusztán történt folyó évi március tizenhetedikén, hogy Szabó István béres és Tóth Sándor, egy részeges odaváló ember összetalálkoztak.

Tóth régen haragudott Szabóra és uton-utfélen gyalázta s úgy tett akkor is, alighogy Szabó kitette a lábát a kocsmából.

De Szabónak két társa utána ment és elmondották, hogy Tóth ismét gyalázta, mire az visszament a kocsmába és alaposan elverte Tóthot, úgy, hogy az három hét alatt gyógyult föl sérüléseiből.

Ma azonban a törvényszék előtt sehogyan sem akartak a tanuk emlékezni a verekedésre s az egyik annyira tagadott, hogy az elnök negyvennyolc órai büntetést mért rá. A másik nagy nehezen bevallotta, hogy látta a verekedést és akkor azután a megbüntetett is elmondta az igazságot, de persze a büntetést már nem engedték el.

Szabó Istvánt, tekintettel az enyhítő körülményekre — egy havi fogházra ítélte a törvényszék, mely ítélet ellen úgy a vádlott, mint védője, dr. *Rásky* Béla, de sulyosbírást ért a kir. ügyész is felebbezést jelentettek be.

§ **Megrögzött tolvaj.** *Eibek* Ignácnak vérében van a szarka természet. Bármerre jár, mindenütt lop, úgy, hogy már a legutóbbi tíz év alatt többször volt e miatt büntetve.

Ennek dacára most is újabb bünt követte el. A *Kiss* Zsigmond-féle üzlethelyiségben

dolgozott egy mesterember legényével, a kik felső kabátjukat a kapu alatt akasztották fel. *Eibek* ellopta a kabátokat, egyiket el is adta, hanem a mikor a másodikat is el akarta adni *Hoffmann* ószeresnek, épen akkor ment oda a káros is és így a tolvaj hurokra került.

Tekintettel arra, hogy már ismételt visszaesés mutatkozik a vádlottnál, két évi fegyházbüntetést mért reá a bíróság, mely ítélet jogerős.

§ **Az agyonlőtt leány.** Még csak nem régen irtuk meg a tizenhét éves *Ripszám* Teréznek szomorú halálát, a melyet *Hölcl* Gusztáv, egy tizennyolc éves legény okozott a töltött fegyverrel való vigyázatlan bánásmódjával s ma már az erre vonatkozó törvényszéki végtárgyalásról is referálhatunk.

A tárgyaláson kihallgattak a meglőtt leány szülei és tíz éves *Mari* nevű testvére, kik gyászba öltözöttek, elfojtva a kitörő zokogást, feleltek a hozzájuk intézett kérdésekre. Különösen meglepők voltak a kis leánya értelmes feleletei, melyek egészen részletesen mondták el az esemény megtörténtét, a melynek minden részletére kiterjedt és hiven meg is tartotta a kis leány emlékezete.

A vádlott nyulánk, meg teljesen ki nem fejlődött legény, szuronyos börtönőr kíséretében állott a kihallgatásra, monoton hangon mondja el az esetet, mely gyilkosává tette annak a leánynak, a kit szeretett, bár szerelméről a leány hozzátartozóinak tudomása nem volt, talán magának a leánynak sem, de *Ba-*

Szók
a p

189

1. Szik

2. Fuch

9 és

3. Petz

4. Stáje

és fé

5. Kleis

vetke

1898

1. Ifju

d. e.

2. Schva

és fél

3. Enge

10 ór

4. Werth

és fél

5. Weisz

rabás szőlőpásztor, a kit ma szintén kihallgattak, határozottan állítja, hogy a fiu szerelmes volt Ripszám Terézbe.

Hölcl Gusztáv napszámba járva kereste kenyerét és Barabás szőlőpásztornál volt el-látáson, ki Ripszáméknak szomszédja s így a legény is megismerkedett azokkal és a mi-kor nem volt dologban, átjárt hozzájuk az időt eltölteni.

A szerencsétlenség napján Hölcl benn-járt a városban élelmi szereket vásárolni és mikor hazaért, az ajtót zárva találta, mert Barabás egy szomszédos, körülbelül 1200 lé-pésnyire fekvő szőlőben járt, a hol reggel lö-véseket hallott és annak okát megtudni s az esetleg engedély nélkül fegyvert tartó lövöldö-zőtől azt elkobozni akarta.

Hölcl nem tudott bemenni a házba s midőn a vizért jövő Ripszám Teréznek ezt megmondotta, az elhívta hozzájuk, a hol egy darabig egy fa árnyékában üldögéltek, majd, midőn a nap már odasütött, egy nagy kádba ültek be: a leány, a fiu és a tiz éves kis le-ány, míg Ripszámé meg nem látta a közeledő Barabást, kit Ripszám Teréz megszólított:

— Hát szomszéd ur nem is mer ide jönni?

Dehogy nem — felelt Barabás — és odament hozzájuk, kezében az elkobzott pus-kával, melyet a már akkor mellette álló Hölcl Gusztáv kivett kezéből s mielőtt Barabás azt megakadályozhatta volna, a leány felé fordított fegyver elsült és a löveg nyakába hatolt, halálos sebet ejtvén rajta, bár a boncolás eredményeként kitünt, hogy Ripszám Teréz már a lövés pillanatában idegrázkódás követ-keztében meghalt.

A mai végtárgyaláson teljesen így nyert beigazolást a tényállás és bizonyossá vált, hogy a szerencsétlenségnél a szándékosságok még látszata sem forog fenn s mivel a leány apja sem kívánta a vádlott megbüntetését s csupán a temetési költségek megtérítése iránt támasztott igényt, a törvényszék három havi fogházbüntetéssel sújtotta a vádlottat, ebből is kitöltöttnek véve egy hónapot a vizsgálati fog-ság által. Az ítélet jogerős.

Szóbeli tárgyalások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1898. évi szeptember hó 27-ik napján.

1. Szikra Anna — Szikra János d. e. 9 óra.
2. Fuchs József — Kelecsényi Vendel d. e. 9 és fél óra.
3. Petz Henrikné — Müller György d. e. 10 óra.
4. Stájerác Ádám — Gorjánác Ádám d. e. 10 és fél óra.
5. Kleisz János és társa — Német-bólyi szö-vetkezet cég d. e. 11 óra.

1898. évi szeptember hó 29-ik napján.

1. Ifju Kotyán János — öreg Kotyán János d. e. 9 óra.
2. Schvabach Sándor — Kéri Anna d. e. 9 és fél óra.
3. Engel József fia — Bányai József d. e. 10 óra.
4. Wertheimer I. — Bettelheim Márton d. e. 10 és fél óra.
5. Weisz Fülöp — Till Henrik d. e. 11 óra.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8-22	11-41	3-06	11-30
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	8-48	12-12	0	12-07
(B.-Szt.Lőrinczről				
B.-Sellyére v. v. 4-55, tv. sz. sz. 9-15, v. v. 3-46)				
<i>Uj-Dombovár</i> érk.	9-57	1-32	5-01	1-57
Kaposvár felé ind.				
gy. v. 10-08, sz. v. 1-56, gy. v. 6-31, sz. v. 2-15)				
(Báttaszék felé sz. v. 3-10 tv. sz. sz. 2-30)				
<i>Uj-Dombovárról</i> ind. 10-04	2-32	5-21	2-56	
<i>Budapestre</i> k. p. u. é.	1-25	8-00	8-35	8-20
		V. v.	Sz. v.	
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8-29	6-34		
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	9-04	7-11		
<i>Barcs</i>	10-51	8-55		
<i>N.-Kanizsa</i>	1-29	11-41		
<i>Bécs</i>	8-50	8-52		
	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5-35	12-14	4-20	8-18
<i>Üszögh</i>	5-50	12-25	4-34	8-30
<i>Villány</i> érk.	6-39	1-10	5-24	9-18
(Mohács felé sz. v. 7-00 v. v. 10-35 sz. v. 1-55 sz. v. 9-51				
<i>Mohács</i> érk.	7-44	11-35	2-39	12-35
Hajó közl. lefelé ind. reggel 8-30, fölfelé este 7-00				
<i>Villány</i> ind.	6-49	1-17	5-31	9-23
<i>Eszék</i>	8-08	2-25	6-44	10-40.

PÉCSRE ÉRKEZIK:

	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	8-30	7-15	8-00	3-00
<i>Uj-Dombovára</i> érk.	1-52	10-03	1-30	6-21
	Sz. v.	gy. v.	sz. v.	gy. v.
Kaposvárról ind.	1-21	4-11	8-52	1-03
<i>Uj-Dombovára</i> érk.	2-26	4-46	9-52	2-07
Báttaszékről ind. tv. sz. sz. 9-52 sz. v. 9-58				
Dombovára érkezik	1-40		12-55	
	tv. sz. sz.	sz. v.	sz. v.	gy. v.
<i>Uj-Dombovár</i> ind.	5-30	3-10	10-15	2-17
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	7-31	4-41	11-34	3-39
<i>Pécsre</i> érk.	8-18	5-15	12-04	4-10
		Sz. v.	Sz. v.	
Bécsből indul		6-40	7-40	
<i>N.-Kanizsára</i> érk.		1-35	3-42	
<i>Barcsra</i> érk.		4-50	7-21	
<i>Pécsre</i>		7-46	9-40	
	V. v.	V. v.	Tv. sz. sz.	
B.-Sellyéről indul	7-24	6-05	10-13	
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i> érk.	8-27	7-01	11-25	
<i>Pécsre</i> érk.	9-40	7-46		
	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Eszékről indul	5-34	8-48	12-25	8-15
<i>Villányba</i> érk.	6-48	10-03	1-40	9-46
<i>Mohácsról</i> indul	5-50	9-15	12-20	8-25
<i>Villányba</i> érkezik	6-35	10-00	1-05	9-10
<i>Villányból</i> ind.	6-55	10-13	1-50	9-36
<i>Pécsre</i> érk.	8-01	11-23	2-53	11-30
Hajó érk. Mohácsra fölülről reggel 7-20, alulról d. u. 5-45.				

Országgyűlés.

A képviselőház ülése szeptember 26-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.)

A képviselőház mai ülésén *Láng Lajos* elnökölt, a ki azt indítványozta, hogy a királyné emlékének törvénybeiktatásáról szóló javaslatot a csütörtöki ülés napirendjére tűzzék ki, addig pedig a Ház ne tartson ülést.

Polónyi elfogadja az indítványozott napirendet, de figyelmezteti a kormányt, hogy kötelessége volna már egyszer a gazdasági berendezkedés tárgyában javaslatot betérjeszteni, nem pedig tárgy hiányában folyton szü-

neteket tartatni a törvényhozással. Erre nézve tud egy új nótát, mely így szól:

Bánffy Dezső azt izente,
Elfogyott a regimentje,
Ha még egyszer azt izeni,
Akkor neki el kell menni,

Ezután a viharos derűtséggel fogadott nóta után miniszteri válaszok következtek é-gibb és újabb interpellációkra.

Percel belügyminiszter Apponyinak a vá-lasztási törvény reformjára vonatkozó inter-pellációjára azt válaszolta, hogy a kormány ez iránt javaslatot fog előterjeszteni, de nem a kuriai biráskodási törvényben lefektetett el-vek szerint fogja a reformot keresztül vinni.

Mócsy Antalnak a Lepsényi-ügyben tett interpellációjára azt válaszolta a belügyminisz-ter, hogy a rendőrség Lepsényi megveretése alkalmával semmiféle mulasztást nem köve-tett el.

Bánffy báró miniszterelnök Visontai interpellációjára azt válaszolta, hogy a külügy-miniszter a cár békejavaslatát nagy rokon-szenvvel fogadta s ő felsége támogatásáról értesítette az orosz udvart. A békekonferencián a monarchia részt fog venni. A maga részéről kijelenti Bánffy, hogy a külügyminisztert az 1867 : XII. t. c.-ben részére megállapított hatasköréből kifolyólag a békeakcióban a leg-erélyesebben támogatni fogja.

A többség mind a három választ tuda-másul vette.

TÁVIRATOK.

— Eszterházy tiltakozik.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Esz-terházy* őrnagy az Observer kiadójához le-velet intézett, hogy az ő beleegyezése nél-kül ő róla szóló semmiféle közleményt ne publikáljon, mert azokat előre is valótlan-ságoknak jelenti ki.

— Községi jegyzők kegye-lete.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti táv-irata.) A községi és körjegyzők országos egyesületének mai közgyűlése *Kunce* Imre elnök indítványára elhatározta, hogy a bel-ügyminiszter útján a királyhoz hódoló rész-vétfeliratot intéz, a megboldogult királyné emlékét a jegyzőkönyvben megörökíti s an-nak emléksobrára kétszáz koronát ado-mányoz.

— A Reichsrath ülése. (A

„Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma tar-totta meg az osztrák birodalmi gyűlés új ülésszakának megnyitó ülését, melyet *Zur-kan* korelnök nyitott meg. Megválasztották *Fuchsot* elnöknek, ki ezt megköszönvén, felolvasta a császárhoz intézendő ünnepe-lyes manifesztációt, melyben a birodalmi gyűlés részvétét fejezi ki az ur lkodót ért nagy csapás fölött. Ezt a manifesztációt elfogadván, az ülés véget ért.

Szerkesztői üzenet.

Aeslulap. Tudósításainak szivesen adunk tért lapunk hasábjain. A levelében érin-tett felszólalás közölhetése tárgyában csak akkor nyilatkozhatnánk, ha annyak tartalmát ismernők. Kérjük tehát, sziveskedjék azt be-küldeni.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1898. évi szept. hó 24. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsanként számíttatnak.

Buza új 8.30—7.80; kétszeres új 6.60—6.40
rozs új 6.50—6.30; árpa őszi 5.40—5.—; tavasz
6.—5.40; zab új 5.40—5.10; kukorica ó 6.—5.70
széna 2.—1.70; szalma 1.20—1.

Kínálat: közép, mintegy 350 gabona-kocsi volt a piacon.

Nyilt-tér.*)

Köszönet-nyilvánítás!

Boldogult férj, édes atya, ipa, nagyatya,

WEIRICH JÓZSEF úr,

elhunyta alkalmával a jóindulatu részvét-megnyilatkozás oly számosan történt, hogy legjobb akaratunkkal sem vagyunk arra képesek, hogy mindenkinek külön kifejezzük köszönetünket, a miért is e nyilvános uton óhajtunk mindazoknak őszintén halás köszönetet mondani, kik akár koszorú-adománnyal, akár részvétnyilatkozatukkal határtalan fájdalomunkon enyhíteni igyekeztek.

Pécs, 1898. szept. 26.

A gyászoló család.

Dr. GÁL JENŐ

fog- és szájspecialista

új takarékpénztári palota.

Rendel d. e. 9—12; d. u. 2—6-ig.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

3 tuczat 5 forintért

valódi francia

Gummi vagy halhólyagot

a legfinomabb minőségben szállít a »Nagybani-gummi-áru raktár« IX. ker., Üllői-ut 21. szám. Szétküldés titoktartás mellett utánvétellel, nem tetsző árukért a pénz visszaadatik.

12085. szám.
tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Benkő Gyula ügyvéd, mint utóajánlatot tevő sz.-lőrinczi lakosnak kérvénye folytán Neivirth Jakab ugy társai végrehajtóknak, Horváth Ferencz és neje végrehajtást szenvedők elleni 158 frt 43 kr., 200 frt és 233 frt tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvszék és a sztlőrinci kir. járásbírósg területén levő, Bagota község határában fekvő a bagotai 7. sz. betétben 20. hrsz a. felvett kertre 43 frt, a bagotai 6-ik számú betétben I. 1—5 sorsz. a. felvett ingatlanokra 10. sorszámú házzal, udvarral, legelő és erdőilletményvel 468 frt. és u. sz. betétben II. 1—4 sorsz. a. felvett ingatlanokra 188 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi október hó 26-ik napján

21832. sz.
1898.

Árlejtési hirdetmény.

Pécs város gazdaságánál 1898. évi november hó 1-től 1899. év végeig szükségessé mintegy:

**400 m. m. tengeri és tengeri dara,
160 m. m. zab szállításának**

biztosítása iránt f. évi október hó 5-én délelőtt 9 órakor a városházán II. emelet 33. sz. hivatalban zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés tartatik.

Felhivatnak tehát szállítani óhajtók, hogy 100 frt bánatpénzzel felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb október hó 4-én déli 12 óráig a polgármesteri hivatalban adják be, avagy a szóbeli árlejtésen vegyenek részt.

Az árlejtési feltételek a gazdasági felügyelőnél betekintheők.

Pécsett 1898. évi szeptember hó 23-án.

Pécs sz. kir. város Tanácsa.

Nines többé lábfájás, sem tyukszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés sem lábdaganat, sem fagyós láb, sem lábégés. Rövid idei viselés után megkönnyebül a járása annak, a ki cipőjét Dr. Högyes-féle az egész világon szabádmazott Asbest talpbélissel látja el.

Párja egyszerű 60 kr., kettős vastagságu 1 frt 20 kr. Az asbest talpbélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és k. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22500 pár szállított. Szétküldés csakis utánvétellel vagy a pénz előleges beküldése és külön 10 kr. franko. Felvilágosítások és prospectusok, köszönetnyilvánítások ingyen.

Általános Asbestárú-gyár betéti társaság Budapest, VI., Sziv-uteza 18.

Viszont eladóknak megfelelő árengedmény.

Egyedülli raktár Dombovárott: WEINER P. JÓZSEFNÉL.

797. eln. sz.

1898.

Pályázati hirdetmény.

Pécs szab. kir város törvényhatósági bizottságának 1898. évi 161/20639. sz. a. kelt határozata alapján az előlépés folytán üresedésbe jött évi 700 frt rendes fizetéssel s ez idő szerint 70 frt drágasági pótlékkal javadalmazott

rendőrkapitányi fogalmazói állásra

ezennel pályázatot hirdetek.

Felhívom tehát az ezen állást elnyerni óhajtókat, hogy az 1883. évi I. t. cz.-ben előirt képzettségüket eddigi alkalmaztatásukat és egészségi állapotukat igazoló kérvényüket folyó évi október hó 7-ig dr. báró Fejérváry Imre főispán úr ő méltóságához czimezve és pedig a közszolgálatban állók hivatali felsőbb-ségek útján, a közszolgálatban nem állók pedig közvetlenül hozzám nyujtsák be.

Pécsett, 1898. évi szeptember hó 22-én.

Majorossy Imre s. k.
polgármester.